

egen Drift benytter saadanne kemiske Laboratorier, naar de ville komme til Kundskab om, hvorvidt der foreligger en Forbrydelse eller ikke. Naar den høitærede Minister talte om Pressen, saa vil jeg sige, at de Yttringer, der nu lyde om Pressen, forekomme mig ikke at være af den Art, som vi engang hørte dem, da vi mente, at det var det vigtigste Middel, som et frit Folk havde til at komme til sin Ret og til Indsigt i Forholdene. Man maa huske paa, hvad det i Frihed forfarne engelske Folk og dets Statsmand sagde: Giv mig en fri Presse, og jeg skal styre hele Landet. Det er endnu bedre end alle andre Midler. Nu kommer det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Tang) og taler og gaar ind i Folks Maade at tale om Pressen paa, og siger, at det Salvo skulde være usandt (Afbrudelse af Tang). Jeg ansaa det ikke for nødvendigt at nedskrive det ærede Medlems Udtryk, men de gik i den Retning, at den almindelige Mening var kommen saa vidt, at man talte om Pressen paa den Maade, at der ikke var saa lidt Falst i den, eller saaledes omtrent. Jeg ser i Perspektiv, at vi, da der ogsaa er Forfalskninger af Sandheden, faae en Lov om Tilsyn med Bladene (Berg: Det har Politiet!). Ja, have vi Politiet paa det Punkt, saa have vi det jo ogsaa overfor Levnetsmidler, og saa behøve vi jo ikke dette. Jeg taler kun udtrykkelig om nye specielle Love. Jeg beder det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som afbrød mig, at tænke sig i Perspektiv en saadan nydelig lille Lov om Tilsyn med Presseforfalskninger. Forøvrigt er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds i — og det er Noget, som jeg selv ofte har udsjort og hylbet — at enhver Mand skal være sit Navn bekendt. Det er begyndt at komme i Brug, og det priser jeg. Det er for Resten Noget, som udmærker det franske Folk, at det er kommet ind derpaa. (Stårup: Det hjalp ikke i Frankrig!) Det ærede Medlem fra Sørfjøbing siger, at det hjalp ikke i Frankrig. Fordi det ikke har hjulpet endnu, saa er der jo ikke gaaet saamange Menneskealbreve for den frie Presse i Frankrig, at det jo nok kan komme til at hjælpe. — Nu kommer jeg imidlertid til en Sag, som det glæder mig at kunne faae opgjort med den høitærede Justitsminister. Den meget ærede Justitsminister begyndte sit Foredrag med at sige, at jeg ikke kunde paaberaabe mig Demokratiets Navn i min Indsigelse mod denne Tilsynslov. Dertil svarer jeg: der gives to Slags Demokrati, som kæmper. Det ene Demokrati er det, som er i Overensstemmelse med denne Lov her, det er Socialdemokratiet, men den Slags Demokrati, som jeg taler for, er det modsatte af dette Demokrati, og det er bedst, at vi blive klar over, at der er to Slags Demokratier. Det kan være meget muligt, at med Tiden det første skal seire; vi se jo nu, at en af Europas

største Statsmand benytter sig af den socialdemokratiske Retning til at faae indført Tilsyn paa alle Omraader. Det er maaske Tidens Retning, og i den Henseende kan jeg godt forstaa, at de forhenværende Konservative og de nye Socialdemokrater kunne møde hinanden i een Ting; nei, det bliver den værste Tvang, der udsøves mod Samfundet, og Friheden gaar under midt under alt det. Det er min Opfattelse, men det maa staa klart for den høitærede Minister, at jeg tilhører et ganske andet Demokrati, et Demokrati, som stoler paa den Frihedsdrift og Frihedsstyrke, som ligger i et Menneskes Bryst, og jeg tror, at trods alle Mangler og Alt det, som kan gaa til Grunde, er det det eneste, som hæveder Menneskeheden Ret og Værdighed, at man henviser til egen Kraft, saa at man ikke staar og ser paa, at man har Formyndere paa alle Punkter og hengiver sig til en Læbhed, som er Mennesket uærdig.

Bajer: Dersom det er at være Socialdemokrat at ønske en Lov om Tilsyn med Levnetsmidler, saa tilstaaer jeg, at jeg er Socialdemokrat. Jeg hører ikke til de Demokrater, der tro, at Verden er gaaet i den Grad frem, at Enhver, der bruger Levnetsmidler, eier tilstrækkelige Kundskaber som Tekniker, Kemiker og Mikroskopiker til at kunne undersøge dem selv. Saa længe vi ikke ere komne saavidt, og saavidt tror jeg ikke, at man kommer, maad vi virkelig igennem Statsmagten se at faae bragt et Tilsyn tilveie. Svad der for Dieblisset interesserer os er ikke, om det er socialdemokratisk eller paa anden Maade demokratisk, om det er Pressen eller noget andet, der skal gjøre det. Det Spørgsmaal, der ligger for til Afgjørelse, er, om denne Sag, for hvilken der gjennem tre Samlinger har været offret saa meget Arbejde, skal gaa tilgrunde nu, eller om der i den 1ste Time skal gøres et Forsøg paa at bringe Noget ud deraf. Dersom vi følge det ærede Medlem for Densse Amts 1ste Valgkreds (Koch) og stemme mod Lovforslaget, da er det ganske vist, at alt Gaab er ude, og jeg kan derfor ikke følge det ærede Medlem. Saavidt jeg har opfattet den høitærede Justitsminister, vil ogsaa Sagen være standset, dersom der ikke kommer mere ud af Lovforslaget, end der i dette Dieblis foreligger, og hvad enten Modstanden ligger hos Regjeringen eller Landstinget, bliver forsaavidt ligegyldigt. Det gjaelder altsaa om, om man overhovedet vil have Noget ud af Sagen eller ei. Vil man have Noget ud af den, er der efter min Mening to Veie at gaa. Da det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) tog Ordet, havde jeg ventet, at han var kommen tilbage til en Løfte, som fremkom efter 1ste Behandling, da der blev foreslaet Udvalgs Medsættelse. Jeg var imod det, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds sagde ved den Heilighed,